

Sygn. akt IV Ka 445/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2016 r.

sprawy **D. B.**

syna J. i A. z domu B. (...) r. we W.

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 15 kwietnia 2016 r. sygnatura akt II K 804/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 400 zł opłaty za to postępowanie.

Sygnatura akt IV Ka 445/16

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko D. B. oskarżając go o to, że w dniu 20 czerwca 2015 r. w W., woj. (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki S. (...) o nr rej (...) w stanie nietrzeźwości, gdzie wynik I badania wyniósł 0,69 mg/l a wynik II badania wyniósł 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk ;

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2016 roku (sygnatura akt II K 804/2015) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. oskarżonego D. B. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 178a§1 kk, i za czyn ten na podstawie art. 178a§1 kk wymierzył mu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przy czym ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych ;

II. na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonego D. B. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat ;

III. na podstawie art. 43a§2 kk orzekł wobec oskarżonego D. B. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej ;

IV. na podstawie art. 63§2 kk na poczet zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wobec oskarżonego D. B. zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy nr (...), tj. okres od 20 czerwca 2015 roku do 15 kwietnia 2016 roku ;

V. zasądził od oskarżonego D. B. na rzecz Skarbu Państwa uzasadnione wydatki poniesione w sprawie w kwocie 70 złotych oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 400 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego D. B., zaskarżając wyrok w całości, zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych w przedmiocie stopnia szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu, a w konsekwencji nieuwzględnienie wniosku oskarżonego o zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania;

- rażąca surowość kary i środka karnego orzeczonego wobec oskarżonego

a podnosząc wskazany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania oraz złagodzenie środka karnego do 1 roku.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola instancyjna wydanego przez sąd rejonowy orzeczenia nie potwierdziła zarzucanego w apelacji uchybienia.

Podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w przedmiocie stopnia szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, a w konsekwencji nieuwzględnienie wniosku oskarżonego o zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania autor apelacji na poparcie tak sformułowanego zarzutu czyni m.in. uwagi, iż „nie budzi wątpliwości ustalony przez sąd orzekający w sprawie stan faktyczny, natomiast nie do pogodzenia pozostaje kwestia oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopień winy oskarżonego. Zauważając nadto, iż sąd orzekający ma możliwość zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania określonej w art. 66 kk w przypadku spełnienia wszystkich przesłanek wymienionych w tymże przepisie a dodatkowo podnosząc również, iż „najistotniejszym wymogiem przewidzianym w tym przepisie jest to, aby wina i społeczna szkodliwość popełnionego przez niego czynu nie były znaczne.” Autor apelacji wyraża przy tym równocześnie pogląd, iż na gruncie niniejszej sprawy wskazane wymogi spełnia inkryminowane zachowanie oskarżonego.

Rozpatrując wniesioną apelację zaakcentowania w tym miejscu wymaga, iż zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania możliwe jest jedynie przy łącznym spełnieniu wszystkich określonych w art. 66 kk przesłanek. W realiach niniejszej sprawy nie można natomiast zasadnie uznać, iż wszystkie wymienione w przywołanym powyżej przepisie warunki zostały spełnione. Zauważyć w tym miejscu należy, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego - oceniany przez pryzmat określonych w art. 115§2 kk i zaistniałych w sprawie przesłanek, decydujących o stopniu społecznej szkodliwości a także ustalony stopień winy oskarżonego nie sposób uznać za nie będące znacznymi w rozumieniu art. 66 kk.

Odnosząc się do podniesionego w apelacji zarzutu zwrócić należy uwagę na ujawnione okoliczności w tym zwłaszcza na wynik przeprowadzonego u oskarżonego D. B. badania poziomu alkoholu w organizmie a który, wbrew odmiennym tezom autora apelacji, należy ocenić jako znaczny (oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości przekraczającym dwukrotnie wartość graniczną określoną w art. 115§16 kk), a także na przebieg zaistniałych wydarzeń oraz zachowanie w ich trakcie oskarżonego.

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż u D. B. stwierdzono 0,69 mg/l, a następnie 0,72 mg/l alkohol w wydychanym powietrzu. Niewątpliwym przy tym pozostaje, iż stwierdzona u oskarżonego ilość alkoholu w organizmie wpływa na sprawność psychomotoryczną oraz ogranicza zdolność prowadzenia pojazdów w tym m.in. osłabiając zdolność reagowania na różne czynniki. Nie sposób ponadto nie zauważyć, iż oskarżony po wyjściu z przyjęcia weselnego znajomych, w trakcie którego spożywał alkohol i udaniu się do mieszkania gdzie miał nocować, znajdując się w stanie nietrzeźwości, podjął się następnie kierowania samochodem osobowym pomimo, iż wiedział, że wcześniej spożywał alkohol i niewątpliwie znajduje się w stanie nietrzeźwości, czym zademonstrował lekceważące podejście do zasad ruchu drogowego jak i porządku prawnego.

Za niezasadny zatem uznać należy zarzut rażącej surowości kary i środka karnego orzeczonego wobec oskarżonego. Wymierzona kara i orzeczonego środek karny nie noszą cech rażącej niewspółmierności, a przy ich wymiarze sąd rejonowy uwzględnił wszystkie istotne okoliczności mające wpływ na wymiar kary prawidłowo je oceniając. W sprawie tej żadnych zastrzeżeń nie budzi także rozstrzygnięcie o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów na okres 3 lat. Określony w wydanym wyroku czas jego obowiązywania uwzględnia ustalone w sprawie okoliczności w tym także stwierdzony poziom alkoholu w organizmie oskarżonego oraz skalę naruszeń zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Z tych też względów orzeczono jak w wyroku (art.437§1 kpk).

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636§1 kpk zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty związane z tym postępowaniem, a na podstawie art.8 i art.3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzono mu opłatę w kwocie 400 złotych.